

8.30- 10.30 Sesja III

1) Ewidencja gruntów – wyrocznia dla opodatkowania gruntów? - dr hab. Wojciech Morawski prof. UMK (wprowadzenie), Sebastian Potocki (UM Łódź), Marcin Kukuła (EY), Daniel Panek (Crido)

(opracowanie materiału: dr hab. Wojciech Morawski, prof. UMK)

1. Orzecznictwo

1.1. Sądy – EGIB jest święty!

Wyrok NSA z 21.11.2025 (III FSK 670/25)

3.1. Skarga kasacyjna nie zawiera usprawiedliwionych podstaw i dlatego podlega oddaleniu (art. 184 p.p.s.a.). Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadza się do odpowiedzi na pytanie, czy należące do skarżącej grunty należało opodatkować podatkiem od nieruchomości według stawki właściwej dla gruntów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą - jak przyjęły organy podatkowe oraz Sąd pierwszej instancji, czy też według stawki właściwej dla gruntów pod wodami powierzchniowymi - jak twierdzi skarżąca. Analogiczna sprawa została rozpoznana przez Naczelny Sąd Administracyjny w tym składzie, zaś w jej wyniku został wydany wyrok z 21 listopada 2025 r., III FSK 608/25, więc w niniejszym uzasadnieniu zostanie wykorzystana zawarta w nim zasadnicza argumentacja. (...)

Przywołane regulacje jednoznacznie wskazują, że o sposobie opodatkowania gruntu, co do zasady, przesądza jego klasyfikacja w ewidencji gruntów i budynków. Jak słusznie wskazał Sąd pierwszej instancji, w orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są dla organów podatkowych wiążące i organy nie mają kompetencji do ich zmiany w postępowaniu podatkowym. Zmiana taka jest możliwa tylko w odpowiednim, odrębnym postępowaniu administracyjnym i wywiera skutki na przyszłość. Dopóki dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków nie zostaną zmienione, organy podatkowe mają obowiązek wyliczenia podatku, jak i przyjmowania właściciela gruntu na ich podstawie. Odstępstwo od tej zasady może dotyczyć wyłącznie sytuacji, gdy ewidencja gruntów i budynków nie klasyfikuje kategorii istotnych podatkowo, względnie gdy dane z ewidencji gruntów i budynków mogą zostać skonfrontowane i pozostają w sprzeczności z danymi z innych rejestrów publicznych (zob. np. wyroki NSA: z 13 czerwca 2023 r., III FSK 1421/22; z 22 lutego 2024 r., III FSK 4325/21; z 20 marca 2024 r., III FSK 770/23). Podobny pogląd prezentowany jest też w piśmiennictwie, gdzie zwraca się uwagę, że organ podatkowy jest zobowiązany, prowadząc postępowanie, uwzględnić dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. Decydujące znaczenie przy opodatkowaniu gruntów mają dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków, a nie to, co faktycznie znajduje się na gruncie, albo to, czy ten grunt jest wykorzystywany rolniczo (zob. R. Dowgier, komentarz do [art. 1a](#) u.p.o.l. (w:) R. Dowgier i in., Podatki i opłaty lokalne. Komentarz, LEX 2021).

W tej sprawie sporne grunty sklasyfikowane zostały w ewidencji gruntów jako użytki kopalne (symbol "K"), a nie jako grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi (symbol "Ws"). Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 3 oraz § 9 ust. 3 pkt 6 rozporządzenia Ministra Rozwoju Pracy i Technologii z 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2021 r. poz. 1390 z późn. zm.), użytki kopalne, oznaczone symbolem "K" zaliczane są do gruntów zabudowanych i zurbanizowanych. Z punktu widzenia podatkowoprawnej klasyfikacji tych gruntów, nie ma zatem znaczenia podnoszony w skardze kasacyjnej argument, że w świetle operatu geodezyjnego są to grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi. Według art. 1a ust. 3 pkt 7 u.p.o.l., przez "grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi oraz grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi", należy rozumieć grunty sklasyfikowane w ten sposób w ewidencji gruntów i budynków. Organ nie mogły więc pominąć zapisów zawartych w ewidencji gruntów. Nie zmienia tego art. 24 p.g.k., według którego aktualizacja informacji zawartych w ewidencji gruntów i budynków następuje między innymi na podstawie dokumentacji geodezyjnej przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Jak już wyżej wskazano, aktualizacja danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków wykracza poza ramy postępowania prowadzonego w przedmiocie podatku od nieruchomości.

Wyrok NSA z 14.05.2025 (III FSK 1221/23)

Decydujące znaczenie przy opodatkowaniu gruntów mają dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków, a nie to, co faktycznie znajduje się na gruncie, albo to, czy ten grunt jest wykorzystywany rolniczo.

Wyrok NSA z 5.12.2024 (III FSK 440/23)

Powolywanie się na niezgodność ewidencji ze stanem rzeczywistym lub prawnym, a nawet jej skuteczne podważenie na podstawie art. 194 § 3 O.p., nie wywołuje żadnych skutków prawnych.

Wyrok NSA z 29.08.2024 (III FSK 1149/23)

Ponieważ w postępowaniu podatkowym nie zapadają rozstrzygnięcia w sprawie prowadzenia ewidencji gruntów, nie mogą one w sprawie podatkowej zostać zaskarżone do sądu administracyjnego.

Wyrok NSA z 22.06.2023 (III FSK 91/23)

Faktyczna zmiana sposobu użytkowania budynku, jeżeli nie znajdzie odzwierciedlenia w zapisach ewidencji gruntów i budynków, nie może nakładać na organ podatkowy obowiązku ustalenia w jaki sposób grunt jest użytkowany.

Wyrok NSA z 26.07.2022 (III FSK 751/21)

Jeżeli opodatkowanie dotyczyło gruntu sklasyfikowanego w ewidencji jako tereny różne (Tr), to argumentacja, że teren był faktycznie wykorzystywany na cele działalności rolniczej, a błędna kwalifikacja w ewidencji jest wynikiem zaniedbania poprzedniego właściciela, nie może odnieść skutku.

1.2. I nie tylko gdy chodzi o klasyfikację gruntu?

Wyrok NSA z 3.03.2026 (III FSK 50/25)

Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków wiążą organy podatkowe w procesie wymiaru podatków. Jednak treść art. 21 ust. 1 pkt 1 nie stoi na przeszkodzie temu, by organ podatkowy podstawę opodatkowania ustalił w oparciu o inne dowody w sytuacji, w której ewidencja nie zawiera wyżej wskazanych danych, niezbędnych do ustalenia podstawy opodatkowania. (uwaga: spór dotyczył powierzchni użytkowej budynku.

Wyrok NSA z 12.09.2025 (III FSK 789/24)

Trzeba bowiem zauważyć, że w orzecznictwie NSA przyjęto, że dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są wiążące, co podkreślił także Sąd I instancji, wskazując jaki moment jest istotny dla zmiany tych danych. Trafnie więc uznał WSA, że z danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków, w oparciu o które ustalono wysokość stawki podatkowej wynika, że na działce numer (...) w obrębie K. posadowiony jest budynek zakwalifikowany do kategorii mieszkalnej, budynek zaliczony do kategorii niemieszkalne oraz budynek gospodarczy, natomiast grunt o powierzchni 0.7800 m² został sklasyfikowany symbolem "Br - RIVa". Ponadto zgodzić należy się z Sądem I instancji, że nie bez znaczenia pozostaje także dokument prywatny, jakim jest umowa sprzedaży nieruchomości sporządzona w dniu 30 lipca 2007 r. w formie aktu notarialnego (Rep. (...) nr (...)), z której bezspornie wynika, że Skarżąca nabyła nieruchomość - działkę nr (...) o pow. 6,2329 ha położoną w miejscowości K. Nieruchomość ta, w skład której wchodzi budynki wraz z gruntem tworzy zespół pałacowo-parkowy. Z wypisu z rejestru budynków oraz wymienionego aktu notarialnego wynika, że nieruchomość zabudowana była trzema budynkami: mieszkalnym (pałac) o powierzchni użytkowej 1.720 m², niemieszkalnym (budynek administracyjno-gospodarczy) o powierzchni użytkowej 611 m² oraz budynkiem gospodarczym o powierzchni użytkowej 120 m². Okoliczność prawa własności Skarżącej do przedmiotowej nieruchomości potwierdza też treść wynikająca z księgi wieczystej. Z kolei, o istnieniu wymienionych wyżej budynków - mieszkalnym i pozostałych niemieszkalnych potwierdza także opinia biegłych rzeczoznawców - orzeczenie techniczne z września 2019 r.

Wyrok WSA w Kielcach z 26.10.2023 (I SA/Ke 369/23)

Zawarte w ewidencji gruntów i budynków informacje można podzielić na dwie kategorie. Pierwszą z nich tworzą dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy (dopóki ewidencja nie zostanie zmieniona w przewidzianym prawem trybie administracyjnym, dane te nie mogą być przez organ w toku postępowania podatkowego samodzielnie korygowane). Drugą kategorię stanowią natomiast informacje o względnej mocy wiążącej, tj. takie, których zgodność z rzeczywistym stanem prawnym lub faktycznym może być przy wymiarze podatku weryfikowana, przy zastosowaniu dopuszczalnych instrumentów procesowych (art. 180 § 1 w zw. z art. 194 § 3 o.p.). Do pierwszej grupy zaliczyć można dane ewidencyjne wskazujące położenie, granice i powierzchnię gruntów oraz rodzaj użytków gruntowych i klasy gleboznawcze, a w odniesieniu do budynków i lokali stanowiących odrębny przedmiot własności, także informacje dotyczące ich położenia, przeznaczenia, funkcji użytkowych i powierzchni użytkowej lokali. W drugiej grupie znajdują się z kolei dane dotyczące tych elementów przedmiotowych, które zostały wskazane w ustawie podatkowej (jako podlegające opodatkowaniu bądź nie), a jednocześnie przepisy dotyczące prowadzenia ewidencji gruntów i budynków nie przewidują dla tych kategorii oznaczenia stosownym, skonkretyzowanym symbolem geodezyjnym, czy też np. informacje dotyczące zlokalizowanych na działce gruntu budynków, które w rzeczywistości nie istnieją. Ewidencja gruntów nie może również przesądzać o własności nieruchomości (prawie użytkowania wieczystego), co przekłada się na ustalenie podmiotu opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

1.3. Kiedy sąd się nieraz sąd się waha...

Wyrok NSA z 22.02.2024 (III FSK 4325/21)

Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są dla organów podatkowych wiążące i organy te nie mają kompetencji do ich zmiany w postępowaniu podatkowym; zmiana taka jest możliwa tylko w odpowiednim, odrębnym postępowaniu administracyjnym i wywiera skutki na przyszłość. Odstępstwo od tej zasady może dotyczyć wyłącznie sytuacji, gdy ewidencja gruntów i budynków nie klasyfikuje kategorii istotnych podatkowo, względnie gdy dane z ewidencji gruntów i budynków mogą zostać skonfrontowane i pozostają w sprzeczności z danymi z innych rejestrów publicznych.

Wyrok WSA w Białymstoku z 15.12.2023 (I SA/Bk 379/23)

W przypadku sprzeczności, pierwszeństwo mają przepisy wieczystoksięgowe. Dane z ewidencji gruntów nie mogą przesądzać o własności nieruchomości i podmiotowości podatkowej. Stan prawny nieruchomości określają wpisy w księdze wieczystej, a ewentualne wątpliwości i spory z tym związane badane i rozstrzygane być powinny w toku postępowania wieczystoksięgowego.

Wyrok NSA z 6.04.2023 (III FSK 1839/21)

Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są dla organów podatkowych wiążące i organy te nie mają kompetencji do ich zmiany w postępowaniu podatkowym; zmiana taka jest możliwa tylko w odpowiednim, odrębnym postępowaniu administracyjnym i wywiera skutki na przyszłość. Odstępstwo od tej zasady może dotyczyć wyłącznie sytuacji, gdy ewidencja gruntów i budynków nie klasyfikuje kategorii istotnych podatkowo, względnie gdy dane z ewidencji gruntów i budynków mogą zostać skonfrontowane i pozostają w sprzeczności z danymi z innych rejestrów publicznych.

Wyrok NSA z 9.02.2023 (III FSK 95/22)

Zawarte w ewidencji gruntów i budynków dane można podzielić na dwie kategorie. Pierwszą z nich tworzą dane bezwzględnie wiążące organ podatkowy (ich zmiana może mieć miejsce tylko w stosownym trybie administracyjnym, a organy podatkowe nie mają możliwości ich samodzielnego korygowania). Do kategorii tej zaliczyć można dane ewidencyjne dotyczące przeznaczenia, funkcji, obszaru i granic działek gruntu, a także rodzaju zabudowy i powierzchni użytkowej położonych na tych gruntach budynków. Drugą kategorię stanowią dane o względnej mocy wiążącej, tj. takie, których zgodność z rzeczywistym stanem prawnym lub faktycznym może być w pewnych - niejako wyjątkowych - sytuacjach przy wymiarze podatku weryfikowana, przy zastosowaniu dopuszczalnych instrumentów proceduralnych. Może to mieć miejsce m.in. w sytuacji, gdy dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków pozostają w sprzeczności z danymi zamieszczonymi w innych rejestrach publicznych, których pierwszeństwo (przed danymi ewidencyjnymi) wynika z regulujących ich prowadzenie bezwzględnie obowiązujących przepisów, lub też w przypadku, gdy posłużenie się wyłącznie danymi ewidencyjnymi musiałoby się wiązać z pominięciem przepisów zawartych w ustawie podatkowej, mających wpływ na wymiar podatku (np. możliwe do zastosowania symbole ewidencyjne nie przewidują oznaczenia dla pewnych przedmiotów opodatkowania, wymienionych wprost w ustawie podatkowej).

Wyrok NSA z 15.03.2023 (III FSK 3614/21)

Brak ujawnienia w ewidencji obiektu nie może oznaczać braku przedmiotu opodatkowania.

Wyrok WSA w Poznaniu z 23.03.2022 (I SA/Po 797/21)

Może zdarzyć się wyjątkowa sytuacja, kiedy dane z ewidencji gruntów i budynków nie są wystarczającym dowodem na ustalenie prawidłowego stanu faktycznego.

(zdawkowa uwaga na końcu uzasadnienia, ale tu chodziło o wznowienie postępowania; niejasny cel tej wzmianki)

Wyrok NSA z 29.11.2018 (II FSK 1544/18)

Organy mogą odstąpić od danych z ewidencji gruntów, wówczas gdy na podstawie art. 194 § 3 O.p., dojdą do wniosku, że dane z nich wynikające są zdezaktualizowane a dokumenty, które są obligatoryjną podstawą wpisu do ewidencji gruntów zostały pominięte, pozostają w sprzeczności z danymi zamieszczonymi w innych rejestrach publicznych, których pierwszeństwo (przed danymi ewidencyjnymi) wynika z regulujących ich prowadzenie bezwzględnie obowiązujących przepisów, lub też w przypadku, gdy posłużenie się wyłącznie danymi ewidencyjnymi musiałoby się wiązać z pominięciem przepisów zawartych w ustawie podatkowej, mających wpływ na wymiar podatku (możliwe do zastosowania symbole ewidencyjne nie przewidują oznaczenia dla pewnych przedmiotów opodatkowania, wymienionych wprost w ustawie podatkowej).

Wyrok NSA z 12.05.2017 (II FSK 1130/15)

Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków stanowią dokument urzędowy w rozumieniu art. 194 § 1 o.p. Ordynacja podatkowa dopuszcza możliwość przeprowadzenia dowodu przeciwko dokumentom urzędowym. Przeciwdowód może być przeprowadzony także w postępowaniu podatkowym i również w tym postępowaniu można wykazać, że dane z ewidencji nie są zgodne ze stanem rzeczywistym. Skoro jednak zapis w ewidencji gruntów stanowi dowód z dokumentu urzędowego, przeciwdowodem w sprawie, pozwalającym organom podatkowym ustalić wymiar podatku w oparciu o dane inne niż wynikające z ewidencji gruntów i budynków, powinien być również dokument.

1.4. A nieraz nawet gdy chodzi o klasyfikację gruntu... dawno, dawno temu...

Wyrok NSA z 11.07.2012 (II FSK 2632/10) - ONSAiWSA 2013/5/85

W świetle art. 21 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz.U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027 ze zm.) organy podatkowe są zobowiązane do uwzględnienia w postępowaniu podatkowym danych zawartych w ewidencji gruntów i nie są uprawnione do weryfikowania klasyfikacji wskazanej w tej ewidencji. Jeżeli jednak podatnik wykaże w postępowaniu podatkowym w trybie art. 194 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.), że wbrew wskazanym w stosownej procedurze administracyjnej przesłankom do zmiany klasyfikacji w ewidencji, tak aby była ona zgodna ze stanem rzeczywistym, organy ewidencyjne nie dokonały właściwej zmiany; organy podatkowe muszą taką okoliczność zweryfikować na zasadzie art. 122 Ordynacji podatkowej

1.5. Od kiedy po przywróceniu rzeczywiście w EGiB prawa zwycięża?

Wyrok NSA z 14.05.2023 (III FSK 1220/23)

Organ podatkowy, przy wymiarze podatku od nieruchomości, podatku rolnego i podatku leśnego, związany jest zawartymi w ewidencji gruntów i budynków informacjami o klasyfikacji gruntów i danych tych nie może korygować w toku prowadzonego postępowania podatkowego bez stosownej zmiany zapisów ewidencyjnych w odrębnym trybie. Aby podważyć treść zapisów ujętych w ewidencji, zainteresowany podmiot powinien uruchomić stosowny tryb ich korekty, powołując się na to, że wpis w ewidencji gruntów odbiega od stanu rzeczywistego. Dopóki dane nie zostaną zmienione w ewidencji, organy podatkowe mają obowiązek wyliczenia podatku na ich podstawie i co do zasady nie są władne do kwestionowania czy też korygowania zapisów ewidencji gruntów i budynków.

Wyrok NSA z 17.01.2023 (III FSK 1698/21)

1. Dane zawarte w ewidencji gruntów i budynków są przy wymiarze podatku od nieruchomości wiążące dla organu podatkowego, który nie może dokonywać samodzielnych ustaleń w tym zakresie.

2. Zmiana tych danych dokonana w związku z aktualizacją operatu ewidencyjnego wywołuje skutki ex nunc, a zatem nie ma mocy wstecznej.

Wyrok NSA z 1.12.2022 (III FSK 1238/21)

Wystarczającą podstawą zakwestionowania zapisów ewidencji gruntów i budynków w trybie art. 193 § 4 o.p. nie jest zainicjowanie procedury zmierzającej do zmiany tych zapisów.

Wyrok WSA w Gliwicach z 14.03.2022 (I SA/GI 911/20)

Datą zmiany treści ewidencji gruntów i budynków jest data określona w skierowanym do organu podatkowego zawiadomieniu starosty.

Wyrok NSA z 1.12.2021 (III FSK 3376/21)

Datą zmiany treści ewidencji jest data określona w zawiadomieniu o dokonanych zmianach w danych ewidencyjnych. Powinna być ona również odnotowana w dzienniku zmian. Dopiero z tą datą - dokonania zmiany w ewidencji - określone grunty i budynki zmieniają swój charakter dla celów podatkowych.

1.6. Zmiana EGiB - sprawy niepodatkowe

Wyrok WSA w Gliwicach z 27.02.2026 (II SA GI 1381/25 – nieprawomocny)

Ewidencja gruntów jest specjalnie prowadzonym zbiorem informacji o gruntach, który pełni funkcje informacyjno-techniczne, nie rozstrzygając sporów o prawo, nie nadając ani nie ujmuje praw. Deklaratoryjny charakter wpisów zawartych w ewidencji gruntów i budynków oznacza, że nie kształtuje ona nowego stanu prawnego, a jedynie potwierdza stan prawny wynikający z dokumentów. Oznacza to, że za pomocą regulacji

p.g.i.k. dotyczących ewidencji gruntów i budynków nie można kwestionować, czy ustalać stanu faktycznego i prawnego nieruchomości. W żadnym razie rolą ewidencji nie jest rozstrzygnięcie sporów własnościowych, a więc dotyczących kwestii przysługiwania prawa własności i jego zasięgu. Z tego powodu poprzez żądanie wprowadzenia zmian w ewidencji nie można dochodzić ani udowodniać swoich praw właścicielskich, czy uprawnień do władania nieruchomością. Służą temu takie postępowania jak rozgraniczenie nieruchomości, uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, czy powództwo o ustalenie albo o ochronę własności.

Wyrok WSA w Gliwicach z 15.01.2026 (II SA/GI 1187/25)

Skarżący domaga się modyfikacji przez organ ewidencyjny stanu prawnego nieruchomości. Tymczasem taka modyfikacja jest wykluczona ze względu na ściśle techniczny charakter ewidencji. Dopiero zmiana tego stanu w innym przewidzianym przez prawo trybie powinna znaleźć swoje odzwierciedlenie w ewidencji gruntów i budynków. Właśnie z uwagi na techniczno-rejestracyjny charakter ewidencji niedopuszczalne jest odwrócenie przedmiotowej kolejności. Procedura aktualizacji ewidencji gruntów i budynków ma charakter sformalizowany w zakresie określenia dokumentów stanowiących podstawę zmienionego wpisu. Jeżeli zatem załączone przez skarżącego orzeczenia nie zawierają numerów działek, których dotyczą, to nie pozwalało to organom na ujawnienie w ewidencji osoby, której przysługiwać by miało prawo własności działki nr (...).

Wyrok WSA w Krakowie z 17.07.2025 (III SA/Kr 1561/24)

Nie wystarczy samo kwestionowanie prawidłowości, czy kompletności dokumentów stanowiących w przeszłości podstawę wpisów, aby doszło do wnioskowanej aktualizacji, tym bardziej, że powierzchnia przedmiotowej działki jest zgodna z treścią aktu notarialnego, powoływanego przez skarżącego. Zmiany danych wprowadzanych do ewidencji na wniosek lub z urzędu muszą wynikać z nowych zdarzeń, a nie mogą korygować dotychczasowych wpisów na podstawie powtórnej oceny archiwalnych dokumentów, zaś każdorazowo prawidłowo dokonany wpis w ewidencji dezaktualizuje wpis wcześniejszy. Zmiana takiego wpisu w ewidencji jest możliwa jedynie na podstawie późniejszego, co do daty powstania lub obowiązywania jednego z dokumentów wskazanych w art. 23 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 2a pkt 1 lit. b Prawa geodezyjnego i kartograficznego lub materiałów zasobu geodezyjnego i kartograficznego (art. 24 ust. 2a pkt 1 lit. c Prawa geodezyjnego i kartograficznego).

1.7. Czy rozporządzenie może rozstrzygać o opodatkowaniu?

Wyrok TK z 3.04.2001 (K 32/99)

1. Art. 2, art. 4 pkt 1 i 2 oraz art. 54 ust. 1, 2 i 4 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym () są zgodne z art. 87 ust. 1 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, a art. 54 ust. 4 jest zgodny także z art. 7 konstytucji,

2. Art. 54 ust. 3 ustawy powołanej w pkt. 1, rozumiany jako zobowiązujący ministra właściwego do spraw finansów publicznych wyłącznie do obwieszczenia treści załączników do ustawy, jest zgodny z art. 87 ust. 1 i art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uzasadnienia:

„W ocenie Trybunału Konstytucyjnego, przez ujęcie w załącznikach tych towarów i usług, w stosunku do których ustawodawca obniża stawkę podatku lub stosuje zwolnienie, treść klasyfikacji zostaje pozbawiona znaczenia normatywnego, a pełni wyłącznie funkcję techniczną. Klasyfikacja dostarcza tylko niezbędnej nomenklatury dla organu opracowującego treść załączników, stanowi dla ustawodawcy niejako zbiór nazw, czy też pełni rolę słownika.”

2. Tematy do dyskusji:

1. Czy zgadzamy się, że wyniki wykładni językowej przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych prowadzą do wniosku, że ewidencja gruntów w zakresie w jakim determinuje zakres opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest w pełni wiążąca?
2. Czy podatkiem od nieruchomości, rolnym i leśnym opodatkowane są grunty, czy zapisy w ewidencji?
3. Czy istnieje realny sposób reakcji organu podatkowego na błąd urzędnika prowadzącego EGiB, czy ewentualnie istnieje tu możliwość dochodzenia roszczeń cywilnoprawnych?
4. Czy informacje inne niż klasyfikacja gruntu zawarte w EGiB także są wiążące?
5. Czy aktualnym model rozgraniczenia podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego zgodny jest z art. 84 i 217 Konstytucji RP?
6. Czy istnieje efektywna droga sądowej kontroli działania organów ewidencyjnych?
7. Czy są inne możliwości uregulowania tego problemu?